

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 1656

Warszawa, 3 września 2025 r.

Pan

Szymon Hołownia

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 33 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt uchwały:

- w sprawie upamiętnienia 100. rocznicy urodzin profesora Wiktora Zina.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy pana posła Krzysztofa Grabczuka.

(-) Piotr Adamowicz; (-) Paweł Bliźniuk; (-) Patryk Gabriel; (-) Krzysztof Grabczuk; (-) Jacek Karnowski; (-) Robert Kropiwnicki; (-) Gabriela Lenartowicz; (-) Dorota Łoboda; (-) Jerzy Meysztowicz; (-) Grzegorz Napieralski; (-) Jacek Niedźwiedzki; (-) Jolanta Niezgodzka; (-) Karolina Pawliczak; (-) Kazimierz Plocke; (-) Agnieszka Pomaska; (-) Marek Rząsa; (-) Marek Sowa; (-) Łukasz Ściebiorowski; (-) Maciej Tomczykiewicz; (-) Adrian Witczak; (-) Mariusz Witczak; (-) Przemysław Witek; (-) Witold Zembaczyński.

UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia ... 2025 r.

w sprawie upamiętnienia 100. rocznicy urodzin profesora Wiktora Zina.

W 2025 roku przypada 100. rocznica urodzin wybitnego prof. zw. dr hab. inż. Wiktora Zina (1925-2007) – architekta, konserwatora zabytków, naukowca, scenografa, rysownika, malarza, pisarza, autora programów telewizyjnych i audycji radiowych, miłośnika piękna, patrioty (również patrioty lokalnego).

Wiktor Zin przyszedł na świat 14 września 1925 r. w Hrubieszowie, gdzie po ukończeniu szkoły podstawowej oraz gimnazjum kontynuował naukę w liceum im. Stanisława Staszica. Już jako mały chłopiec otoczony był sztuką, z którą obcował w prowadzonym przez dziadka i ojca zakładzie malarsko-pozłotniczym. Po maturze Wiktor Zin wyjechał do Krakowa, gdzie rozpoczął studia na Wydziale Architektury Akademii Górniczo-Hutniczej, które ukończył w 1950 roku.

W 1955 r. objął Katedrę Historii Architektury, zaś w 1979 r. uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. Swoje życie zawodowe, jak i prywatne związał na stałe z Politechniką Krakowską i Krakowem. W 1962 r. pełnił funkcję kierownika Instytutu Historii Architektury i Konserwacji Zabytków, a w latach 1962-1967 był dziekanem Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej.

W latach 1957-1961 był głównym architektem Pracowni Konserwacji Zabytków w Krakowie. Przez całe swoje życie piastował wiele ważnych funkcji, dzięki czemu dał się poznać jako dobry organizator, człowiek zjednujący sobie sympatię otoczenia oraz kierujący się przede wszystkim dobrem rodzimej kultury.

Po przejściu na emeryturę nadal wykładał w Akademii Górniczo-Hutniczej i Wyższej Szkole Ekonomicznej w Krakowie, był prorektorem Europejskiej Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, wykładał również w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie. Wygłosił wiele wykładów w kraju i poza jego granicami. Wielokrotnie nagradzany i odznaczany za swoją pracę i aktywną działalność na rzecz ratowania i odnawiania zabytków architektury.

Autor wielu publikacji m.in. „Artykułów i rozpraw naukowych dotyczących badań wczesnośredniowiecznego Krakowa”, „Opowieści o polskich kapliczkach”, albumów i rysunków z programów telewizyjnych: „Piękno niedostrzegalne”, „Piękno potężne”, „Piękno utracone”. Autor i gospodarz audycji telewizyjnych ukazujących piękno polskiej architektury. Krajobrazu miejskiego i przyrodniczego „Piórkiem i węglem”, „Być tutaj”, „Nad Niemnem, Piną i Prypecią”. Autor zbioru opowieści „Półgłosem i ciszą”, „Opowiadania najkrótsze o ludziach nader różnych”.

Pomimo rozlicznych zajęć i ogromnej aktywności zawodowej, przez całe swoje życie Wiktor Zin nieustannie oddawał się pasji malarskiej i rysowniczej. Jego prace prezentowane były na wystawach w Polsce i na świecie. Piękno sztuki Profesora tkwi nie tylko w tematyce i ogólnym sposobie ujęcia, ale również w technice i warsztacie. Profesor rysował szybko i z naturalną łatwością. Jego twórczość plastyczna do dziś cieszy się niesłabnącym zainteresowaniem.

Uzyskał tytuł doctor honoris causa Uniwersytetu Technicznego w Budapeszcie oraz doctor honoris causa Politechniki Krakowskiej. Był członkiem Stowarzyszenia Architektów Polskich, Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa, Towarzystwa Opieki nad Zabytkami w Polsce oraz Meksykańskiej Akademii Architektury.

Za swoją działalność zawodową i wkład w rozwój i zachowanie kultury i architektury polskiej otrzymał wiele odznaczeń i nagród, w tym Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi, Brązowy Krzyż Zasługi, Nagrodę im. Herdera jak i wiele innych odznaczeń resortowych i regionalnych.

Profesor Wiktor Zin do końca życia był aktywny zawodowo. Zmarł nagle, 17 maja 2007 r., a pochowany został 23 maja 2007 r. na cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

W uznaniu wieloaspektowej działalności prof. zw. dr hab. inż. Wiktora Zina, obejmującej zarówno aktywność dydaktyczną, społeczną oraz służbę publiczną, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej upamiętnia 100. rocznicę Jego urodzin.